

MAICA GAVRILIA

1897 - 1992

SFINȚENIA

Nu putem nici înțelege unde se găsește sfințenia, nici ghici unde se ascunde înțelepciunea. Pentru că înțelepciunea poate fi dezvăluită unde te aștepți mai puțin. Uneori, auzi bunicile și bunicii rostind cuvinte uimitoare. Mai presus de toate, îi vezi ducând o viață

exemplară fără să spună prea multe despre aceasta.

Mare este taina vieții pe care o duc aceste persoane fără să vorbească, dar lăsând modul lor de viață să vorbească pentru ei. Ei nu au nevoie să vorbească despre Dumnezeu. Oamenii îl simt pe Dumnezeu din felul în care trăiesc. Dar se poate întâmpla și invers: poți vorbi despre Dumnezeu zi și noapte, dar dacă nu trăiești în Dumnezeu, vei fi „*aramă sunătoare și chimval răsunător*”.

Sursa: doxologia.ro

Maica Gavrilă, Maica Gavrilă. Asceta iubirii, Editura Episcopiei Giurgului, 2014

PROGRAMUL LITURGIC

Mărti 13 august	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 14 august	18:00	Vecernia și Litia
Joi 15 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Adormirea Maicii Domnului
Vineri 16 august	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfinții Martiri Brâncoveni
Sâmbătă 17 august	18:00	Vecernia
Duminică 18 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare - Potolirea furtunii)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Maica Domnului este supărată pe toți aceia care nu-i cer niciodată nimic!”

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 307 / 11 august 2019

ARHIMANDRITUL EMILIANOS

1934 – 2019

SFÂNTA MĂNĂSTIRE
SIMONOS PETRAS

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

RELAȚIILE CU APROAPELE

„NICIODATĂ SĂ NU-L ÎNGREUNEZI
PE ALTUL, NICIODATĂ SĂ NU STĂRUI ÎN
DREPTATEA TA”

Dragostea vizează faptul de a putea cineva să dea bucurie altuia, să mă lipsesc eu de voie, ca să aibă mai mult celălalt. Să mă jertfesc pe mine însumi, ca să se simtă celălalt confortabil, să simtă siguranță în viața lui. Dragostea este o legătură strânsă, care ne leagă de Biserică și, în același timp, de Hristos. Cum vom reuși aceasta? Prin faptul de „a ne îngădui unii pe alții în iubire”, cum spune Apostolul Pavel. Prin faptul de a-l accepta pe celălalt așa cum este. Bodogănește? Lasă-l să bodogănească. Dacă vrei să-l faci să nu mai bodogănească, acela va bodogăni și mai mult, iar tu te vei supăra și vei striga. Celălalt se ridică, face mult zgomot și te trezește. Ceva asemănător vei face și tu, dar nu o înțelegi. Lasă-l, fiindcă dacă vei încerca să îl îndrepti, va vrea și acela să-ți

îndrepte greșelile tale. Numai Gheronda îi îndreaptă pe oameni în mănăstire, niciodată monahul; afară numai dacă este sub influența unui demon rău și pentru aceea face observații, sfătuiește, zice celuilalt: fă asta, fă ceea. Adevăratul monah niciodată nu se comportă astfel. În mănăstire unul este tată și toți ceilalți sunt frați. Vedeți cu câtă afecțiune s-a îngrijit de acestea Biserica noastră? Din această pricină lipsesc din mănăstire mâniile, strigătele care provin din certuri, lipsește răutatea, răzbunarea și toți sunt buni. Ce înseamnă buni? „Iertând unul altuia”. Înțeleg, de pildă, că celălalt este mâniat pe mine. Nu îi vorbesc urât. Mă comport cu el cu multă delicatețe și dragoste, imitându-L pe Domnul.

Încă, ne exprimăm dragostea prin faptul că ne respectăm unul pe altul. Niciodată nu stăm înaintea unuia mai mare, afară numai dacă ne-o spune el sau dacă-i cerem permisiunea. Dacă cineva are un eșec, face o greșală, are o durere, îi vom arăta mare dragoste, astfel încât să se echilibreze și să se elibereze de probleme, purtând grijă „fiecare de cele ale altora”, cum spune Apostolul Pavel în Epistola către Filipeni. Fiecare dintre noi să facă ce vrea celălalt. Bărbatul, ceea ce vrea femeia, femeia, ceea ce vrea bărbatul.

Vedeți, frații mei, câtă delicatețe există în Biserică și mai

ales la sfinți? Sfinții sunt atenți, fiindcă au gustat dulceața și pacea Duhului Sfânt și, dacă nu ar lua aminte la acestea, și-ar pierde pacea. Sfinții încearcă întotdeauna să nu întristeze pe niciun om, ba nici pe animale. Văd pe celălalt ca și cum ar fi Hristos. Și este cu adevărat Hristos, fiindcă este chipul lui Dumnezeu. Prin urmare, îl iubesc pe om, fiindcă este chip al lui Dumnezeu. Astfel, Hristos și omul devin una în inima lor, în adâncul lor.

Când omul ne arată iubirea lui Dumnezeu, bunăvoință, delicatețe, aceasta înseamnă comuniune cu Dumnezeu. Vrei să te împărtășești cu trupul și sângele lui Hristos? Împărtășește-te. Totuși sunt și alte moduri de împărtășire. Iată ce spune unul dintre canoanele monahale ale Marelui Antonie: „Niciodată să nu-l îngreunezi pe altul, niciodată să nu stăruiești în dreptatea ta”. Ai zis ceva și celălalt îți răspunde: „Nu, nu este așa cum spui”. Nu încerca să dovedești că ai dreptate, ci caută un mod delicat ca să înțeleagă că el este biruitorul. Fiindcă dacă nu va simți că el este biruitor, se va crea amărăciune înăuntrul lui, împotrivire, venin, dorință de răzbunare, complex de inferioritate și câte altele. Vei ceda, fără să-ți arăți că cedezi, fără ca el să o înțeleagă, astfel încât să creadă că te-a convins. Dar tu, desigur, vei rămâne ferm în adevăr. Dacă nu ne comportăm astfel, ne va stăpâni cel

rău, cum continuă să arate canonul Marelui Antonie.

Să vedem de asemenea ce zice Atanasie cel Mare despre Marele Antonie, care deși era bătrân, postea în fiecare zi. Acesta, care ducea o viață aspră și se lupta zilnic cu demonii și a rămas timp de șase luni întregi fără să-l vadă niciun om, când s-a întors printre oameni era „plăcut”, plin de har, și „politicos”, adică diplomat, în sensul bun al cuvântului. Nu vom spune adevărul de-a dreptul pentru că celălalt nu îl suferă. De pildă, se întoarce soțul acasă și soția a făcut o greșală. Atunci soțul o admonestează: „Ai făcut o greșală. Acesta este adevărul. Adevărul să vorbească!”. Acesta nu este adevăr. Aceasta nu este dragoste. Acesta este egoism. Aceasta înseamnă că nu o iubești pe soția ta care te îmbrățișează în fiecare zi, fiindcă îi trănestești una în față și în inimă. Cum se împacă acestea? Același lucru este valabil și pentru soție față de bărbatul ei, pentru Gheronda față de ucenicul lui, ucenicul față de Gheronda, frate față de frate. Și continuă Sfântul Atanasie cel Mare: „Iar cuvântul îl avea dres cu dumnezeiasca sare”. Când vorbea Marele Antonie simțeai un har, o dulceață, o bucurie. Găsea cuvinte atât de frumoase, cugete atât de minunate, spuse într-un mod atât de ales, încât se întrebau: „Este oare înțelept? Cum de vorbește atât de minunat?”. Dacă cineva îl vizita pe

părintele Paisie, întâlnea un astfel de om. Era foarte plăcut. Tot ceea ce spunea merita să fie scris. „De aceea”, continuă Marele Atanasie, „nimeni nu îl pizmuia pe Marele Antonie, nici nu-l zavistua, ci toți se bucurau și alergau lângă el”. Iată, așadar, ce înseamnă delicatețea. Sfinții părinți subliniază că pentru a putea exista astfel de oameni, nu trebuie niciodată să spunem „nu” celuilalt, ci numai egoismului nostru. S-a purtat bine cu tine altul? Tu să te porți și mai bine. S-a purtat altul rău cu tine? Tu să te porți cu el cel mai bine, fiindcă aceasta o cere lepădarea ego-ului tău. Să simți celălalt că stau și îl ascult cu respect.

Astfel, frații mei, dragostea devine, potrivit Sfântului Ioan Scărarul, o „legătură nedeșlegată”. Orice ai face, nu poate să se dezlege. Ne leagă pe noi, pe toți care suntem niște oameni atât de diferiți, dar tocmai de aceea suntem folositori. Nimeni dintre noi nu este asemenea cu altul. Această dragoste îndreaptă toate. Și continuă Sfântul Ioan care era pustnic, „să nu lovești conștiința fratelui în ceva”. Niciodată să nu rănești pe fratele, nici pentru bine, nici pentru rău. Așadar, toate, și progresul duhovnicesc, și nevoițele creștinești, și virtutea, și rugăciunea își au temeiul în noblețea și sociabilitatea omului.

Sursa: **Arhimandritul Emilianos Simonopetritul**, *Despre Dumnezeu. Rațiunea simțirii*, Editura Indiktos, 2004